

LUKE REYNOLDS

EȘECURI , FANTASTICE

POVESTIRI ADEVĂRATE
CU OAMENI CARE AU SCHIMBAT LUMEA
DUPĂ CE MAI ÎNTÂI AU EȘUAT

Traducere de Antonia Gîrmacea

NICULESCU

CUPRINS

Introducere	11
Ceva de luat în considerare	17
1 J.K. Rowling	19
★ <i>Dosarele eșecului: Oprah Winfrey</i>	25
2 Nelson Mandela	28
3 Seabiscuit	36
★ <i>Dosarele eșecului: Sergentul Stubby (câinele)</i>	42
4 Albert Einstein	44
5 Rosa Parks	52
★ <i>Dosarele eșecului: Gillian Lynne</i>	59
6 Katherine Johnson	62
★ <i>Dosarele eșecului: Steve Jobs</i>	68
7 Om Prakash Gurjar	70
★ <i>Dosarele eșecului: Salvador Castro</i>	76
8 Zuriel Oduwole	79
★ <i>Dosarele eșecului: Vera Wang</i>	85
9 Vincent Van Gogh	88
10 James Dyson	95

★ <i>Dosarele eșecului: Woodward Throwbacks</i>	101
11 Ellen Johnson Sirleaf.....	104
★ <i>Dosarele eșecului: Malala Yousafzai</i>	109
12 Christopher Reeve.....	112
13 Michelle Carter	120
★ <i>Dosarele eșecului: George Cormack</i>	126
14 Steven Spielberg	129
★ <i>Dosarele eșecului: Conan O'Brien</i>	134
15 Emmanuel Ofosu Yeboah	137
16 Maryam Mirzakhani	146
★ <i>Dosarele eșecului: Dav Pilkey</i>	154
17 Kelvin Doe	156
★ <i>Dosarele eșecului: Betty și Richard James</i>	162
18 Hillary Rodham Clinton.....	165
19 Maya Angelou	172
★ <i>Dosarele eșecului: John Lewis</i>	177
20 Sonia Sotomayor.....	180
21 Temple Grandin.....	188
★ <i>Dosarele eșecului: Marc Chavannes și Al Fielding</i>	195
22 Frida Kahlo	198
23 Tom Ryan și Atticus M. Finch.....	205
★ <i>Dosarele eșecului: Julia Child</i>	211
24 Jane Goodall	214
25 Luis Fernando Cruz	221

★ Dosarele eșecului: Emily Roebling	227
26 Ang Lee.....	230
27 Robby Novak	238
★ Dosarele eșecului: Ziad Ahmed	243
Concluzie	246
Exercițiu: 100 de întrebări despre succese și eșecuri (și tot ce există între ele) pentru a-ți face mintea să sclipască și a-ți accelera bătăile inimii	255
Mulțumiri	261

INTRODUCERE

O poveste adevărată: când eram în clasa a șaptea și am ajuns în acea perioadă (teribilă, înșelătoare și complet chinuitoare) a anului când profesorii de Educație Fizică din școala generală ne puneau să alergăm doi kilometri, am obținut recordul pentru cel mai lent alergător.

Din toate timpurile.

Eram foarte bun la jocurile pe calculator, dar nu la a face mișcare, la a-mi cheltui toți banii pe care puneam mâna pe dulciuri (*da!*) și abia făceam față la ore.

Încă un adevăr: de asemenea, furam multe lucruri din magazine.

Deci, să recapitulăm: acum douăzeci și cinci de ani, când eram în clasa a șaptea, eram un hoț de magazine dependent de dulciuri și fără condiție fizică.

Te întrebi de ce citești o carte despre viață și figuri eroice scrisă de un tip care s-a descurcat prost în viață când era în clasa a șaptea? De ce mi-ai urma sfatul? De fapt, încep să mă întreb dacă *eu* aș vrea să mai citesc această carte.

Stai! Acesta este scopul exact al acestei cărți – să asculți o persoană ca mine, care a avut multe eșecuri în viață! Citește în continuare! Serios! Citește!

Bine. Mă bucur să văd că încă mai ești aici, deoarece a doua parte a poveștii mele este următoarea: În clasa a opta, cu ajutorul

fratelui meu mai mare, am început să privesc lucrurile altfel. În timp ce eu am făcut o *tonă* de greșeli, am văzut că puteam de asemenea să fac o *tonă* de schimbări. Viața mea – la fel ca și a ta – constă în a învăța cum să fiu persoana care eram cu adevărat (și sunt de fapt) și apoi să încerc să ajung acea persoană.

Însă singura cale spre această persoană autentică constă în a face multe greșeli. Să eșuezi. Să o dai în bară (și uneori să o dai *mult* în bară).

Dar există multe șanse ca ideea de a face greșeli sau de a fi respins – ca un verb (*a eșua*) sau ca un substantiv (*eșec*) – să nu te încânte. A eșua când încerci ceva și rezultatul eșecului în orice încercare te-ar putea face să te simți la fel de agitat și lipicios ca și cum ai plonja într-o cuvă cu jeleu de struguri, unde jeleul îți intră în urechi și nări și, în general, îți nimicește orice sentiment de confort. Cum de știu că *a eșua* și *eșecul* te fac să te simți așa? Ei bine...

Timp de mulți ani, mi-am petrecut zilele alături de o sută de copii de clasa a șaptea. M-am întors la clasa a șaptea ca profesor de Limba engleză și am văzut că mulți dintre elevii mei au problema opusă pe care o aveam eu la vârsta lor. În loc să dea rateuri colosale, aceștia făceau totul corect *mereu*. În loc să facă față cu greu la toate materiile, aceștia luau zece pe linie. Mulți dintre ei alergau doi kilometri într-o sutime de secundă, în comparație cu timpul pe care-l scoteam eu. Mulți dintre elevii mei pot practica o mulțime de sporturi, știu să dea răspunsuri corecte la toate întrebările și vor să atingă orice țel sau standard pe care îl fixează orice adult.

Acestea pot fi toate lucruri bune – obiective minunate la care *să aspiři*.

Dar (și acesta e un dar *mare* – genul de dar care reușește să se strecoare în orice conversație și spune „Faceți-mi loc!”) pentru

a învăța cu adevărat cine suntem ca oameni, trebuie să trecem și prin niște eșecuri. Trebuie să înțelegem cum este să încerci ceva și să eșuezi – să ne asumăm niște riscuri. Să facem greșeli și să ne dăm seama că acestea ne îndrumă spre calea corectă prin a ne arăta unde am greșit. Să cunoaștem diferența dintre ce funcționează și ce nu. Indiferent cât de grozav ești, vei ajunge în acest moment și vei face niște greșeli. Nimeni nu poate scăpa de acest lucru. Face parte din viață la fel ca respirația, mâncatul, somnul și dulciurile. (Am adăugat asta la final pentru a vedea dacă încă mai ești atent...)

Așadar, ce este eșecul? Dicționarul Merriam-Webster definește acest substantiv ca „un insucces” și „o înfrângere”. Definiția verbului este asemănătoare cu: „a nu avea succes” și „a fi sub așteptări”. Destul de simplu. Dar (iar un dar mare!) Merriam-Webster nu spune „o *persoană* care nu are succes” sau „o *persoană* care se află sub așteptări”, deoarece eșecul este un proces, nu o persoană. Este rezultatul unei serii de alegeri și acțiuni – lucruri pe care noi le putem schimba. Chiar și așa, este ușor să ne gândim la noi înșine ca fiind niște ratați în momentul în care rezultatul acțiunilor noastre nu este cel pe care ni l-am propus. Cum se face că ne împiedicăm chiar și când este *foarte* greu ca acest lucru să se întâmple?

Există un motiv mare pentru care ne împiedicăm, cădem și eșuăm: suntem oameni. A fi om înseamnă că nimeni nu poate să treacă prin viață fără a avea eșec după eșec. Chiar și când o persoană pare că are succes după succes, realitatea este alta. Există multe eșecuri despre care nu aflăm nimic. Ia-l ca exemplu pe Albert Einstein, care odată a aruncat cu un scaun în profesorul său și a fost catalogat drept copilul problemă cel mai mare din școala sa. Ce zici despre acest eșec? (Vei afla mai multe despre el în Capitolul 4.)

Sau poți să o iei ca exemplu pe Maryam Mirzakhani din Capitolul 16, care a sfârșit prin a câștiga cel mai mare premiu de matematică din lume, dar căreia nici măcar nu-i plăcea matematica și nici nu se descurcase prea bine la această materie în școala generală.

Sau ce zici de J.K. Rowling, celebra autoare a cărților *Harry Potter*, a cărui prim manuscris a fost respins de multe ori înainte să vadă lumina tiparului? (Vei citi povestea ei nebunească în Capitolul 1.)

Niciunul dintre noi nu s-a născut perfect – *toți* cădem pe drumul pe care-l urmăm, indiferent de cât de mult muncim. *Secretul este să avem determinarea, spiritul și curajul de a ne ridica și de a continua să mergem.*

Știi ce altceva? De asemenea, există momente când grupuri de persoane și idei eșuează (precum scopul original al clădirii *La fábrica*, o fabrică de ciment abandonată care a fost transformată într-o clădire spectaculoasă). Uneori, o idee de afacere foarte bună este născocită de câțiva prieteni; unii se entuziasmează datorită ei; aceștia investesc în crearea afacerii și după marea deschidere minunată, acoperită cu glazură și explozii de confetti..., bum! Este un eșec imens! Produsul este plin de greșeli. Prietenii nu lucrează bine împreună. Nimic nu merge conform planurilor, iar visul se transformă într-un coșmar. Ce se întâmplă apoi pentru prieteni, pentru produs, investitori și clienți?

Răspunsurile posibile ar putea fi înfricoșătoare dacă ești obișnuit să te gândești la eșecuri ca fiind ceva rău. Dar ce este interesant la eșecuri, rateuri și greșeli e că toate aceste trei încercări reprezintă o cale de a distruge frica, nu de a o crea, iar pentru a fi persoana cu adevărat *măreață* care ești de fapt, una dintre cele mai mari cerințe este distrugerea fricii. Probabil ai auzit de

expresia „dacă nu reușești din prima, mai încearcă o dată”. Există un motiv pentru care acest clișeu a persistat atât de mult timp și nu alternativele cunoscute precum: „Dacă nu reușești din prima, ascunde-te!” sau „Dacă nu reușești din prima ești o persoană rea și incapabilă de succes.” Înțelesul expresiei pe care o cunoaștem este: „Dacă nu reușești din prima, ești cu un pas mai aproape de a reuși data viitoare!”

Întorcându-ne la afacerea eșec, ce-ar fi fost dacă prietenii s-ar hotărî să investească în schimb într-o clădire potrivită pentru a fi transformată într-un centru comunitar? Sau dacă s-ar decide să vândă clădirea și să folosească banii obținuți pentru a-și plăti investitorii, a-și repara produsul și a crea o afacere online pentru a înlocui magazinul fizic? Există multe căi pentru ca aceștia să învețe din eșecul lor și să aibă succes data viitoare.

În cei douăzeci și cinci de ani care au trecut de la clasa a șaptea, acele eșecuri, rateuri și greșeli pe care le-am făcut m-au învățat multe despre mine și despre viață. Am alergat *în cele din urmă* doi kilometri într-un timp decent – chiar m-am alăturat echipei de atletism din liceu. De asemenea, am muncit mult, am urmat cursuri speciale și am studiat un an la Universitatea Oxford. Mai târziu, m-am căsătorit cu o femeie minunată și am avut trei băieți împreună; și am nu doar una, ci două profesii pe care le ador: cea de profesor și cea de scriitor.

Încă fac multe greșeli. N-am dus o singură zi din viață fără un eșec sau un rateu, mare sau mic. Dar, la fel cum am făcut cu incidentele din clasa a șaptea, am luat acele greșeli, am învățat de pe urma lor și mă descurc mai bine în fiecare zi.

Dar să nu mă crezi pe cuvânt. La urma urmei, poate gândești: *Bine, prietene. În regulă, frate. În sfârșit ai alergat doi kilometri. Dar uite că nu știu ce legătură are asta cu mine.*

OK. Te aud tare și clar.

Atunci fă următorul lucru: citește în continuare. Aceste douăzeci și șapte de capitole și șaptesprezece *Dosare ale eșecului* îți vor prezenta (sau reaminti) câțiva oameni cu adevărat grozavi, care au schimbat lumea sau comunitatea lor în moduri radicale.

Și ghici ce? Au avut multe eșecuri. Au fost respinși de multe ori. Au făcut multe greșeli.

Chiar dacă nu mă crezi, după cum ți-am spus, citește în continuare și, după ce vei citi aceste povești, poate îi vei crede pe *ei*.

1

J.K. ROWLING

Cartea *Harry Potter și Piatra Filosofală* a fost scrisă de la început la sfârșit în două luni. Pe măsură ce scria, J.K. Rowling consuma ceai și brioșe rare și scumpe făcute din făină măcinată de patru ori și zahăr importat din Munții Tibet. O singură brioșă costa în jur de 150 de dolari. În timp ce scria, două persoane îi făceau masaj la picioare. În fiecare noapte, după ce scria, Rowling obișnuia să se odihnească într-un pat mare cât Texasul. Când a terminat în sfârșit de scris cartea, prima editură care a primit manuscrisul a știut instantaneu că avea să se vândă în milioane de exemplare și a cumpărat-o înainte de a deschide plicul de propunere de editare...

Ăă... nu!

Tot ce am scris în primul paragraf este complet fals. (M-a dat de gol partea cu brișele?) În loc să scrie cu ușurință primul roman din seria *Harry Potter*, Rowling s-a chinuit cu ideile ei ani buni. Profesorii i-au spus că trebuie să viseze mai puțin și să se concentreze mai mult asupra realității. A avut o varietate de locuri de muncă după facultate, care nu i-au mers bine, și l-a ținut pe Harry în inima sa timp de mulți ani.

Când Rowling a trecut prin mai multe obstacole, aceasta și-a dat seama că era nevoie să facă pasul și să riște tot prin a scrie povestea pe care o ținuse ascunsă atât de mult timp. Era o mamă

FII CURAJOS – NU RENUNȚĂ!

Autorul Saul Bellow a fost numit un scriitor „bun de nimic” de unul dintre profesorii săi de engleză din facultate. Însă, acesta a ajuns să câștige Premiul Pulitzer pentru ficțiune, Premiul Nobel pentru literatură și multe alte premii prestigioase.

singură, avea o fată, Jessica – și nu a putut să-și găsească un loc de muncă pentru a plăti facturile și a avea grijă de fiica sa în același timp. Prin urmare, a fost nevoită să accepte bani de la stat – asistență socială – pur și simplu pentru a supraviețui. Abia reușind să trăiască de pe o zi pe alta, obosită, copleșită și

neavând nicio idee dacă *Harry* va fi publicat vreodată sau dacă era bun de ceva, Rowling a ales să muncească în continuare, scriindu-și povestea¹. Ce avea de pierdut?

Rowling a lucrat, și a lucrat, și a lucrat. Ea a scris ciorna primului roman din serie în timpul zilei, într-o cafenea mică din Edinburgh, Scoția, iar în timpul nopții în micul său apartament.

„Nu avem nevoie de magie pentru a schimba lumea”, crede aceasta. „Deja avem toată puterea de care avem nevoie înlăuntrul nostru. Avem puterea să ne imaginăm lucrurile mai bine.”² Deși romanele sale sunt despre magie, Rowling crede că puterea

umană este magia adevărată și că ea trăiește în interiorul unei persoane – această putere este disponibilă și așteaptă să fie folosită în scopul unui lucru frumos și bun.

Nu avem nevoie de magie pentru a schimba lumea. Deja avem toată puterea de care avem nevoie înlăuntrul nostru: avem puterea să ne imaginăm lucrurile mai bine.

J.K. Rowling

După cinci ani de scris și revizuire, Rowling a găsit un agent literar numit Christopher Little. Sarcina unui agent în lumea editorială este de a ajuta autorii ca editurile să le accepte manuscrisele pentru a fi publicate, iar Little a încercat exact acest lucru. A trimis manuscrisul lui Rowling editorilor de achiziții din edituri. O dată, de două ori, de trei ori.³

Apoi a trimis manuscrisul unei a patra edituri.

Apoi la a cincea, a șasea, a șaptea.

A opta editură (la fel ca cele șapte de dinainte) a spus: „Nu, mulțumesc.”

Little a trimis *Harry Potter* unei alte edituri, a noua, care a spus de asemenea că manuscrisul nu se va vinde în suficiente exemplare și, prin urmare, nu merita să fie publicat.

A zecea editură a spus același lucru. Și a unsprezecea și a douăsprezecea!

Douăsprezece edituri au avut șansa să citească *Harry Potter* și *Piatra Filosofală* și toate au crezut că nu era suficient de bună, suficient de interesantă și că nu se va vinde în suficiente exemplare.⁴ Cum a făcut Rowling față

DE LA SLĂBICIUNE LA VICTORIE!

Michael Jordan a fost eliminat din echipa de baschet a școlii în perioada ciclului inferior de liceu. Mai târziu a devenit cel mai de succes și cel mai popular jucător NBA din toate timpurile.

tuturor aceste eșecuri prin care a trecut – atât celor de dinainte de a-și scrie prima carte, cât și celor de după? Aceasta a spus odioasă: „Eșecul a însemnat eliminarea lucrurilor neesențiale. Am încetat să mă prefac... că eram altcineva decât cine eram de fapt și am început să-mi concentrez toată energia pentru a termina singurul lucru care însemna ceva pentru mine.”⁵ În loc să permită eșecului să o definească, Rowling a spus că acesta, de fapt, o ajuta să se concentreze. A ajutat-o să înțeleagă ce anume o interesa cu adevărat.

Eșecul a însemnat eliminarea lucrurilor neesențiale. Am încetat să mă prefac... că eram altcineva decât cine eram de fapt și am început să-mi concentrez toată energia pentru a termina singurul lucru care însemna ceva pentru mine.

J.K. Rowling

Totuși. *Douăsprezece respingeri!* Imaginează-ți cum s-a simțit!

Să presupunem că vrei foarte mult să devii om de știință când te faci mare. Și știi că a fi om de știință implică realizarea multor experimente științifice, și că din experimentele tale îți dai seama despre modul în care funcționează lumea. Grozav! Dar apoi, creezi un experiment și acesta eșuează. Din el nu afli nimic în afară de faptul că ai făcut ceva greșit.

Așadar, încerci din nou. A doua încercare eșuează și ea. Trebuie să fi făcut o greșeală pe undeva, nu-i așa? Până la urma urmei, poate nu ți-a fost sortit să fii om de știință. Dar te hotărâști să încerci să experimentezi din nou. Și din nou greșești!

Imaginează-ți cum ar fi să încerci același experiment de *douăsprezece* ori. Ai începe să crezi că poate nu ești persoana potrivită pentru a face acest experiment? Ai începe să crezi că

nu merită să faci același experiment dacă tot greșești? Să continui să o dai în bară?

Rowling ar fi putut renunța în acest moment. Însă aceasta (și Little) a mers înainte.

Într-un final, după aproape douăsprezece luni, a treisprezecea editură, Bloomsbury, a citit manuscrisul lui Rowling și i-a oferit un contract pentru a publica cartea. Cu toate acestea, agentul lui Rowling i-a spus să nu-și facă iluzii. Autoarea a declarat mai târziu: „Când am intrat, agentul meu mi-a spus: *Nu vreau să ieși din această întâlnire gândindu-te că ai să faci o avere.*”⁶

Tu și eu, și cam toți cărora le place să citească, cunoaștem acum o poveste foarte diferită. Seria *Harry Potter* s-a vândut în peste 450 de milioane de exemplare și continuă să se vândă multe în fiecare zi. Oamenii din toată lumea au citit-o și l-au adorat pe Harry Potter. (O mică notă: Unchiul meu prin alianță lucrează la UPS și acesta a trecut prin fenomenul Harry Potter în persoană. Nu voi uita niciodată fața sa uimită în timp ce m-a delectat cu efectul pe care l-au avut aceste cărți asupra livrării. Compania a fost nevoită să-și schimbe rutele și programele de livrare pentru a putea să livreze cantitatea nebunească de cutii! Erau cutii peste cutii! Mai multe cutii decât văzuse vreodată până atunci! Seria a uimit editurile, cititorii, companiile de livrare, părinții, profesorii... *i-a uimit pe toți!*)

NU ÎNVINS..., CI ÎNVIŢĂTOR!

Harper Lee, autoarea celui mai bine vândut roman clasic *To Kill a Mockingbird**, și-a aruncat manuscrisul pe fereastra apartamentului din New York într-o noapte de iarnă. Nu ar fi niciodată suficient de bun, i-a spus editorului ei, Tay Hohoff. Cu toate acestea, Hohoff a convins-o să recupereze manuscrisul, să-l îmbunătățească și să-l termine. Aceasta a ascultat-o, iar cartea s-a vândut în peste 40 de milioane de exemplare!

* În traducere, *Să ucizi o pasăre cântătoare*.

Ce-ar fi fost dacă Rowling ar fi ajuns la concluzia că, dacă ar fi fost o scriitoare bună, ar fi primit o ofertă de publicare din partea primei edituri care a primit manuscrisul de la agentul său? Sau – cel puțin – din partea celei de-a doua? Dacă Rowling ar fi ajuns la următoarea decizie: „Ei bine, cred că afacerea asta cu scrisul nu este pentru mine. O să-l îndes pe Harry într-un sertar și-l voi închide înapoi în inima mea.” Toți am fi pierdut vrăjitorul minunat care ne-a făcut să ne bucurăm de lectură, să ne imaginăm și să credem într-o lume nouă. Toți am fi pierdut ceva grozav.

Uneori, a nu lua nota zece poate fi un lucru mai puternic decât când iei nota perfectă. Uneori, lucrurile pe care vrei să le faci în viață nu vor fi perfecte din prima, sau din a doua, sau chiar din a douăsprezecea încercare. Uneori, vei eșua mult în viață. Oamenii ți-ar putea spune că ceea ce urmezi este imposibil, sau stupid, sau lipsit de scop. Chiar vei putea crede că succesul este într-adevăr imposibil pentru tine, că *este* ridicol de greu să-l mulțumești pe profesorul de matematică! Că profesorul de literatură nu dă *niciodată* un zece nimănui pe eseu, indiferent de cât de bun este acesta! Pare ca și cum nu vei găsi

DE LA SLĂBICIUNE LA VICTORIE!

Stephen King trăia într-o rulotă și predă la o școală în timpul zilei, însă noaptea visa să devină scriitor. După ce a scris romanul *Carrie*, acesta a crezut că locul manuscrisului era la gunoi, unde l-a și aruncat imediat. Dar soția sa avea altă părere și l-a pescuit de acolo, iar acum romanele lui Stephen King se vând în sute de milioane de exemplare.

niciodată un prieten cu care să crezi o conexiune profundă și adevărată.

Însă toate aceste lucruri *sunt* posibile. La fel ca în cazul lui Rowling, s-ar putea să fie nevoie să eșuezi de douăsprezece ori (sau chiar mai mult) înainte ca posibilitatea să iasă la iveală, însă eșecul este parte din calea spre succes.

Înainte de a ne lua rămas bun de la J.K. Rowling, mai există un lucru fascinant de evidențiat. După ce seria *Harry Potter* s-a vândut în sute de milioane de exemplare, Rowling a scris mai târziu un roman pentru adulți. Dar în loc să trimită romanul editurilor sub numele său, aceasta a folosit pseudonimul Robert Galbraith. Iar *acel* roman a fost respins! Dacă editorii ar fi știut că acesta a fost scris de Rowling, cu siguranță l-ar fi acceptat imediat. Însă experimentul pe care l-a efectuat Rowling a dovedit ceva important: eșecul apare chiar și după ce o eroină sau un erou nemaipomenit a avut succes. Viața încă mai are coborâșuri! Ceea ce contează de fapt este să ținem de visurile în care credem cu adevărat, să luptăm pentru ele și să fim dispuși să eșuăm, din nou și din nou, până când acestea devin realitate.

★ *Dosarele eșecului:* **Oprah Winfrey** ★

Când îi citești numele, probabil te gândești la definiția succesului. Aproape că nu există niciun lucru pe care Oprah Winfrey să nu-l fi reușit. Talk-show de mare succes? Bifat. Cărți bestseller? Bifat. O forță în educație și filantropie în toată lumea? Bifat. Lansarea celui mai mare și mai influent club de lectură din lume? Bifat. Roluri în filme importante? Bifat.

Însă Winfrey nu s-a născut așa cum o cunoaștem noi acum. Aceasta a trecut prin abuz, respingeri, eșecuri și critici de-a lungul drumului său de transformare în femeia puternică, curajoasă și faimoasă pe care o cunoaștem azi. Chiar și când Winfrey a început să-și lase amprenta în domeniul televiziunii ca prezentatoare de știri în Baltimore, Maryland, aceasta tot a trecut prin demiteri, respingeri și relații eșuate.

Winfrey afirmă că puterea prieteniei a fost cel mai mare succes al său, demonstrând cum cea mai bună prietenă a sa, Gayle King, a ajutat-o să depășească aceste eșecuri: „M-a ajutat să trec prin demiteri, momente în care aproape am fost concediată, prin hărțuiri sexuale și relațiile nesănătoase și încurcate din tinerețe, când nu puteam să-mi dau seama care era diferența dintre mine și un preș.”⁷ Imaginează-ți-o pe cea mai bogată femeie din mass-media simțindu-se ca un „preș” în relații, sau fiind aproape concediată, sau demisă!

Chiar și după ce Winfrey a spart toate recordurile în domeniul emisiunilor de talk-show, aceasta a trecut printr-un alt tip de eșec. În discursul de absolvire de la Universitatea Harvard din 2013, Winfrey a vorbit despre cum aceasta și-a deschis propriul canal de televiziune în 2012: OWN (Oprah Winfrey Network). Singura problemă a fost că acesta eșuase. Criticii au făcut-o cu ou și oțet, iar canalul de televiziune nu o ducea bine din punct de vedere financiar. Winfrey a afirmat că aceasta „a fost cea mai grea perioadă din viața mea profesională.”⁸

În cele din urmă, canalul de televiziune și-a revenit și a devenit un succes sigur. Însă confruntarea eșecurilor nu este niciodată exclusă. Winfrey i-a avertizat pe studenții absolvenți de la Harvard – și pe noi – să nu se teamă de eșec, ci să-l accepte și să meargă mai departe.

